

Reflexions

TRIBUNA

Cap a l'Estat del malestar

Amb les retallades volen canviar els drets socials pels drets d'un client que paga

JOAN CARLES GALLEGRO
SECRETARI GENERAL DE CCOO A CATALUNYA

El dur ajust pressupostari que estan realitzant els governs europeus, i en especial l'espanyol i el català, no és només un atac a les condicions dels treballadors públics, sinó també un atac en tota regla al model social que hem anat construint. Més enllà de la retallada salarial, que és l'element més visible, s'evidencia la voluntat de desmuntar, via contenció de la despesa, l'actual nivell de prestacions de béns i serveis públics, tant pel que fa a la seva provisió com als nivells de qualitat.

El nostre model d'Estat del benestar, que és lluny de convergir amb els nivells de dotacions mitjanes de la UE, té com a fita reduir les desigualtats socials que genera el funcionament lliure del mercat, proveint o subvencionant béns i serveis pels poders públics a partir d'un sistema fiscal que redistribueix la riquesa per assolir els nivells de cohesió social i convivència. Els serveis de l'Estat del benestar són bàsicament els que afecten l'educació, la sanitat, l'habitatge, els subsidis de renda, les prestacions d'atur, les pensions i l'atenció a la dependència.

Ara, en plena crisi, es qüestiona aquest model que proporciona prestacions universals, en què tothom té dret a tenir uns serveis de la mateixa qualitat amb independència de la seva po-

sició econòmica, per passar a un model de prestacions en funció de la renda. Sense demostrar-ho s'argumenta la burocratització, la ineficiència, l'excessiu cost del sector públic per justificar les retallades que desmunten el sector públic i es vol traslladar la provisió dels béns i serveis públics al mercat, on s'hauran d'adquirir prenent com a base el *preu just* que la *lliure competència* marcarà. Ens volen convertir de ciutadà subjecte de drets socials a client, a usuari del servei que pots pagar.

El conflicte obert amb els treballadors públics, que defensen de forma justa les seves condicions de treball i el dret a la negociació de qual-sevulla modificació, incorpora també la defensa del servei públic i la seva prestació universal en condicions de qualitat. Serveis públics i fiscalitat tenen una relació directa, com veiem en els països més avançats d'Europa. Una fiscalitat suficient, progressiva i redistribuidora és la garantia d'un Estat del benestar de prestacions universals, mentre que una fiscalitat basada en les polítiques de desgravació de les rendes directes renuncia al paper redistribuidor de la riquesa i aposta per un Estat mínim amb poca intervenció en l'economia i en la societat.

Es pot combatre el dèficit públic d'una forma més justa i equitativa, a partir d'una reforma fiscal que aug-

Mostren el dèficit públic com el culpable de la situació però no n'és ni el germen ni el causant

La defensa dels serveis públics i dels seus treballadors té a veure amb la cohesió social

menti la recaptació, la contribució, i on pagui més qui té més, en lloc de reduir la despesa social. El que cal és augmentar la fiscalitat del capital i aproximar-la a la del treball, recuperar l'impost sobre el patrimoni, incrementar la tributació de les sicav (refugi de les grans fortunes) i fixar una tributació base per a l'impost de successions i donacions. S'ha d'establir un nou tram a l'IRPF per a rendes molt altes. I els organismes internacionals han de promoure i impulsar un impost a les transaccions financeres que limiti els moviments de capital especulatiu.

Ens volen fer veure el dèficit públic com el culpable de la situació crítica en què ens trobem i així justificar les retallades. Hem de recordar que la crisi econòmica té el seu detonant en la

fallida del sistema financer i en un model de creixement d'una economia global, basada en el paradigma neoliberal que fa del mercat sense controls el regulador únic. El dèficit no és ni el germen ni el causant de la crisi, és la conseqüència de la resposta dels Estats per evitar els efectes destructius de la crisi. I per això ara fer recaure els costos de l'ajust fiscal sobre els treballadors i sobre les dotacions de recursos en serveis trenca amb l'actual model de cohesió social i endarrerix la reactivació econòmica i la creació d'ocupació.

Pel 2010 ja s'anuncia que el sostre de despesa pressupostària disminuirà un 15%. Darrere del model d'Estat del benestar que volem construir hi ha un societat més cohesionada i més justa, més equitativa i solidària. Desmuntar-lo i apostar per la mercantilització dels drets socials i de ciutadania aconseguits ens porta a un horitzó social de desigualtats, individualisme i retrocés social, o sia, a l'Estat del malestar. Per això defensem els serveis públics i els seus treballadors i les seves condicions de treball. Una cosa i l'altra van associades a la cohesió social.

SILVIA ALCOBA